

opbragt, en zeer slecht door hem werd waargenomen, daar hij, om te dichten, niet zelden het boekhouden ver-
gat, of dit soms in verzen deed. 't Gevolg hiervan was,
dat hem zijn postje werd ontnomen, doch men liet hem
zijn inkomen behouden.

Op zijn vier en tachtigste jaar gaf Vondel nog eene ver-
taling van *Ovidius* in 't licht, en vijf jaar later kon hij nog
zonder bril geschreven schrift lezen. Hoe oud Vondel ook
was, toch vreesde hij te sterven. »Ik heb geen zin in den
dood,» zeide hij tot zijne nicht Agnes Blok, en toen zij
hem vraagde: »hebt gij dan ook geen zin in 't eeuwig
leven?» gaf hij ten antwoord: »o ja, maar daar wenschte
ik wel zonder sterven heen, gelijk Elias.»

Een en negentig jaar oud overleed te Amsterdam, na
op Roomsche wijze te zijn bediend, Neêrlands groote dich-
ter; door veertien beoefenaars der dichtkunst gedragen, werd
hij naar zijne laatste woning, in de nieuwe kerk, gebragt.

CONSTANTIJN HUYGENS.

1596—1687.

WERKEN.

Gedichten: Korenbloemen. — Zedeprinten. — Kostelyck Mal. —
Daghwerk. — Hofwyck. — Voorhout. — Zeestraet. —
Klucht. — Oogentroost, enz.

De Ridder C. Huygens, Heer van Zuylichem, werd te
's Gravenhage geboren, waar zijn vader secretaris van den
raad van State was. Als kind ontwikkelde hij zeer geluk-
kig. »Met nog teëre vingertjes,» zegt Hooft, »tokkelde
hij reeds de luit;» op zijn vijfde jaar legde hij eene groote
voorliefde voor den zang aan den dag, en weldra gaf hij
blijken van grooten aanleg voor de poëzij. Zijn vader, te
recht beseffende, dat de mensch van al zijne vermogens
partij moet trekken, deed hem onderwijzen in het teekenen
met de pen en met krijt, het schilderen, dansen, schermen,

paardrijden, enz. Ter zelfder tijd leerde de jeugdige Huygens Fransch, waarin hij spoedig groote vorderingen maakte, en ofschoon het aanleeren der oude talen aanvankelijk niet zeer wilde vlotten, bragt hij het daarin toch zóó ver, dat hij ze later niet alleen vlug sprak, maar zoo wel in 't Grieksch als in 't Latijn gedichten vervaardigde. Daar hij bijzonder genoeg en schepte in de wiskunde, wist hij zich deze wetenschap, buiten weten zijns vaders, te doen onderwijzen, en, alsof dit nog niet genoeg ware, in 't Fransch, Engelsch, Duitsch, Italiaansch en Spaansch werd hij zoo bedreven, dat hij niet alleen vertalingen uit, maar zelfs dichtstukken in die talen leverde.

Voor het hofleven bestemd, deed hij op aandrang van zijn vader, na een kort verblijf aan de Leydsche hoogeschool eene reis naar Engeland, waar hij aan Koning Jacobus werd voorgesteld en verkering had met de aanzienlijkste Engelschen. Na zijne terugkomst, ging hij, als gezantschapssecretaris, met Aersens van Sommelsdijk naar Venetië; maar tot zijne groote teleurstelling, moest hij, op bevel zijner ouders, Italië weder verlaten, eer hij nog Rome en Napels had gezien. Toen later door de onzen eenige Engelschen op Amboina om hals waren gebragt, werd hij met het gezantschap naar Londen gezonden, om over deze zaak te handelen.

Zijne vriendschap met den bewoner en de bezoekers van het Muider slot bragt hem in kennis met de zuster van van Baerle, welke hij ten huwelijk vraagde, en die hem een zoon schonk, den naderhand als natuur- en sterrekundige zoo beroemden Christiaan Huygens.

Na den dood van Prins Maurits werd hij geheimschrijver van Frederik Hendrik, op de aanbeveling van diens moeder, Louise de Coligny. Meermalen trok hij met dezen te velde, en bewees hem dan groote diensten door zijne behendigheid in 't ontcijferen der brieven, welke van den vijand werden opgevangen. Ook wist hij, te midden van 't gevecht des oorlogs, zich te ontspannen met het vervaardigen van die schoone gedichten, welke onder den titel van *Korenbloemen* zijn uitgegeven.

Zijn geliefkoosd verblijf was Hofwijk, eene buitenplaats tusschen Delft en Leyden, waar hij zoo gaarne zijne Muider vrienden om zich zag; doch zijne bezigheden lieten hem slechts zelden toe dit genot te smaken.

Toen Frederik Hendrik ten grave was gedaald, werd hij geheimschrijver van Willem II, en toen ook deze, zoo spoedig daarop, was overleden, zag hij zich genoodzaakt, ofschoon reeds meer dan zeventig jaren tellende, als gezant, Parijs en Londen te bezoeken, en vervolgens eene reis te doen naar Oranje, om 't bezit van dit vorstendom aan de wettige erfgenamen te verzekeren: eene zending, waarin hij naar wensch slaagde. Hij deed later, als geheimschrijver van Willem III, nogmaals eene reis naar Engeland, en mogt zich, kort na zijne terugkomst, verheugen zijn jeugdigen meester met de waardigheden zijner vaderen te zien bekleeden.

Nadat hij zich in zijne betrekking als geheimschrijver, welke hij onder drie Oranjes, twee en zestig jaar lang had vervuld, door zijn zoon Christiaan had zien vervangen, stierf Huygens, als een gelukkig grijsaard, in den hoogen ouderdom van een en negentig jaren.

JOANNES ANTONIDES VAN DER GOES.

1647—1684.

WERKEN.

Gedichten: IJstroom. — Bellone aen bant. — Gelegenheids gedichten, enz. Treurspel: Trazil of overrompelt Sina.

Volgens de eenvoudige gewoonte der vaderen ontving deze dichter, bij zijne geboorte, den naam Joannes Antoniszoon. Later ried hem een geleerde, die zijn heerlijken aanleg bespeurde, zich Antonides te noemen, en van der Goes, den naam zijner geboortestad, er bij te voegen.

Hij was vier jaar oud, toen zijne ouders Goes verlieten,